

Dokument nr. 8:92

(1999-2000)

Forslag fra stortingsrepresentantene Morten Lund og John Dale om å sørge for at forvaltningen av de fire store rovdyra er i tråd med Stortingets intensjoner

Til Stortinget

Bakgrunn

Forvaltningen av de fire store rovdyrene er vedtatt i Stortinget gjennom behandlingen av St.meld. nr. 35 (1996-1997) Om rovviltforvaltningen. Siden Stortinget behandlet Rovviltmeldingen har en sett en omfattende vekst i bestanden av de fire store rovdyrene, og skadene på beitende bufe og tamrein har økt langt utover det nivået som er akseptabelt. For eksempel har tap av sau som følge av skader påført av jerv blitt mer enn seksdoblet fra 1992 til 1999. I tillegg til dette har den sterke bestandsveksten, særlig av ulv, ført til at en i flere områder har fått mindre inntekter av utmarka som en følge av store reduksjoner i bestandene av jaktbart vilt. I noen områder har også folk uttrykt usikkerhet og frykt på grunn av at rovdyra trekker inn mot tettbygde strøk, og flere har mistet jakthunder og andre husdyr.

Rammene for rovviltforvaltningen er gitt i norsk miljølovgivning og i internasjonale avtaler Norge har sluttet seg til. Av disse er det særlig Bern-konvensjonen som er viktig. I Bern-konvensjonen blir det slått fast at hvert enkelt land er ansvarlig for å ha en forvaltning som kan garantere en arts overlevelse. Dette innebærer at naboland kan samarbeide om å sikre en bestands levedyktighet.

Et flertall i Stortinget har vedtatt et prinsipp for forvaltningen av de store rovdyrene i forbindelse med behandlingen av St.meld. nr. 35 (1996-1997) om rovviltforvaltningen som i praksis betyr at alle de fire store rovdyrene skal være representert med reproduserende bestander i Norge.

Stortinget har ved flere anledninger uttalt at etablering av reproduserende bestander av de fire store rovdyrene ikke skal gå på bekostning av beitende bufe i utmarka og tamreindrift, og at skadedyr skal tas ut effektivt for å kunne forhindre og forebygge store skader på beitende bufe og tamreindrift. I forbindelse med behandlingen av St.meld. nr. 35 (1996-1997) uttalte en samlet komité at «vi må ha et todelt mål som samtidig sikrer et aktivt jordbruk med mu-

ligheter til å utnytte beiteressursene i utmarka til sau og rein. Dette betyr at rovviltforvaltningen må håndteres på en slik måte at det kan drives forsvarlig rein- og sauedrift innenfor akseptable økonomiske rammevilkår». I den samme innstillingen uttaler et flertall i komiteen at rovdyrene skal ha et strengere vern innenfor kjerneområdene samtidig som «det fortsatt skal være anledning til å ta ut skadedyr i kjerneområdene». Videre sier flertallet at de «vil understreke betydningen av at saksbehandlingen foregår raskt og effektivt». (Ved behandling av søknader om å ta ut skadedyr.

Dagens rovviltforvaltning er etter forslagsstillerens mening ikke i overensstemmelse med de retningslinjer som er gitt av Stortinget. Tapene for landbruks- og reindriftsnæringen er nå langt utover det nivå som kan defineres som «forsvarlig rein- og sauedrift innenfor akseptable økonomiske rammer». Dessuten tar det altfor lang tid å få behandlet en tillatelse om uttak av rovdyr som gjør stor skade, noe som har ført til at skadegjøreren kan være forsvunnet fra det aktuelle området innen fellingstillatelsen ligger på bordet, noe som nærmest umuliggjør en effektiv jakt. De forvaltningsprinsippene som er trukket opp i rovviltmeldingen blir også brutt i forhold til bestandsmålet for ulv, som nå allerede er i ferd med bli overskredet.

Den raske veksten i bestanden av de fire store rovdyrene har resultert i at mange næringsdrivende som er avhengig av utmarksbeiting er blitt tvunget til å gi opp fordi tapene er blitt altfor store. Dessuten mister de samme næringsdrivende inntekter som en følge av reduserte bestander av hjortevilt og småvilt. I noen områder føler også folk frykt og usikkerhet på grunn av økende nærkontakt med rovdyra, i først rekke ulv.

Dagens forvaltning av de fire store rovdyra prioriterer verneinteressene i for stor grad på bekostning av de som er avhengig av å kunne nytte beiteressursene i utmarka, og framtidig forvaltningspraksis må i

større grad ivareta næringsinteressenes behov, slik Stortinget har forutsatt.

Forslag

På denne bakgrunn fremmes følgende

f o r s l a g :

Stortinget ber Regjeringen om å gjennomgå forvaltningspraksisen av de fire store rovdyra i Norge,

og sørge for at framtidig forvaltningspraksis blir i tråd med Stortingets intensjoner nedfelt i St.meld. nr. 35 (1996-1997) og Innst. S. nr. 301 (1996-1997) slik at hensynene til landbruks- og tamreindriften blir ivaretatt på en akseptabel måte.

27. september 2000